

יבמות נט: (ש) עד סא. (המשנה)

ביאור מושגים
 טומאת אוהל - טומאה ייחודית למת (אמנם מודל דומה קיים ברמה מוגבלת לגבי מצורע). מו"ר הרב ליכטנשטיין מסביר כי טומאה זאת קיימת רק כשיש נציגות של המת עצמו ולא רק חלק ממנו. לכן עצם לא מטמא באוהל (כיוון שאינו מייצג את המת) אבל רוב שדרת עצמות כן מטמאת באוהל. (להרחבה עיין שיעורי הרא"ל על טהרות עמ' 248)
 הרמב"ם פוסק לגבי טומאת גוי שהוא מטמא במגע ומשא אך לא באוהל, ייתכן שדין זה נובע גם כן מאותה נקודה.

ברייתא

אשה שנבעלה ללא נישואין - אסורה לכה"ג

ואם נשאה:

אם נבעלה לכה"ג בעצמו - נשוי

אם נבעלה לאחר - ראב"י: הולד חלל,

חכמים: הולד כשר

רב:
 למרות שהנישואים תופסים - יגרש

קושיה על רב:
 על כה"ג שנשא מוכת עץ נאמר שנשוי. ושם הכוונה שלא צריך לגרש

קושיה על ר' הונא:
 משנת ראב"י היא מדוייקת להלכה. כיצד הוא יכול לסבור כשיטת ר"א שלא נפסקה להלכה.

טעמו של ראב"י לפי ר' הונא:
 ראב"י סבר כר' אליעזר - אישה שבאו עליה לשם זנות הינה זונה

קושיה על ר' אשי:
 אם ממעטים מ'אלף' את בן הנידה יכלו לכתוב את המילה הזאת בסוף ולא באמצע

טעמו של ראב"י לפי ר' אשי:
 ראב"י סבר שהנולד מאיסורי עשה - הינו חלל חכמים ממעטים מ'אלף' שבנים של חייבי עשה אינם חללים, ראב"י ממעט מ'אלף' שרק בן נידה אינו חלל

מתי אחות הכה"ג נחשבת בעולה (ואינו מטמא לה)

ר"ש ור' יוסי: א. כשנבעלה ע"י גבר, ב. מוכת עץ (רק לפי ר"ש) ג. מאורסת (אם לא התגרשה) (ובוגרת שהזמן המעיט בתוליה לא נחשבת בעולה ומיטמא לה)

ר"מ ור' יהודה: כשנבעלה על ידי גבר (גם ללא נישואין) (אבל מאורסת, מוכת עץ, או בוגרת - אינה נחשבת בעולה ומיטמא לה)

טעמו של ר' שמעון:
 'המתולדה' - למעט נקרעו בתוליה (בביאה או בעץ), (אינו מטמא)
 'לא היתה' - למעט ארוסה שלא נבעלה, (אינו מטמא)
 'הקרובה' - לרבות ארוסה שלא נבעלה והתגרשה, (שמטמא)
 'אליו' - לרבות בוגרת, (שמטמא)

טעמו של ר"מ ור' יהודה:
 'המתולדה' - למעט בעולה ללא נישואים, (אינו מטמא)
 'לא היתה' - למעט שנקרעו בתוליה ע"י עץ, (שמטמא)
 'הקרובה' - לרבות ארוסה שלא נבעלה, (שמטמא)
 'אליו' - לרבות בוגרת, (שמטמא)

ר' יוסי סבר כר' שמעון בכל המקרים חוץ מ'מוכת עץ'.
 ר' יוסי למד מ'אלף' - שיש למעט 'מוכת עץ', (שמטמא לה)

רשב"י: אישה שהתגיירה פחות מגיל שלוש - מותרת ליהונה

טעמו של רשב"י: אחרי מלחמת מדין מצאנו שהנשים שהיו פחות מגיל 3 הותרו לכולם (גם לפנחס הכהן) טעמם של חכמים: הן הותרו לכהנים רק כשפחות אבל לא כנשים.

ריב"א בשם ריב"ל: הלכה כרשב"י, רנב"י: אין הלכה כרשב"י

לא ברור האם ריב"א שמע את הדין הזה במפורש או שדייק זאת ממקרה שבו רבי התיר לכהן להמשיך להיות נשוי לאישה כזאת.

טומאת גוי מת חכמים: מטמא בכל דרך (במגע משא ואוהל) רשב"י (לפי רבינא): מטמא במגע ומשא ואינו מטמא באוהל. רשב"י (לפי הבנה א'): אינו מטמא כלל,

טעמו של רשב"י: 'אדם כי' אלוה' נכס' - טומאה זו תקפה רק ביהודים שקרויים אדם (עיין ביאור מושגים) טעמם של חכמים: גם גויים קרויים אדם.

פסיקת הלכה לפי הראשונים: ר"י: הלכה כחכמים רמב"ם: הלכה כרשב"י לפי רבינא היראים: הלכה כרשב"י לפי ההבנה הראשונה (גוי לא מטמא כלל), (גוי מטמא אפילו באוהל), (גוי לא מטמא באוהל אבל מטמא במגע ומשא)